

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Roșca Inga în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, în cauza penală în privința lui,

Stratulat Serghei X, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 25.08.2020 – 21.10.2020;

Instanța de apel: 23.11.2020 – 09. 02. 2021;

Instanța de recurs: 26.04.2021 – 30.06.2021.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 octombrie 2020, cauza fiind examinată în procedură prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Stratulat Serghei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Stratulat Serghei în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 1078, 00 (una mie șaptezeci și opt) lei, pentru efectuarea expertizei psihiatrice.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Stratulat Serghei, la data de 09 iunie 2020, aproximativ la orele 08:00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Guzun Serghei, acționând după un plan determinat, aflându-se pe str. Vadul lui Vodă, 80, mun. Chișinău, după ce Guzun Serghei a urcat-o cu forța pe Tatiana Veretiuc în automobilul de model „Mercedes E 220” cu numărul de înmatriculare XXXXX, așezând-o pe bancheta din spate, Stratulat Serghei, cu scopul de a o lipsi pe Tatiana Veretiuc de posibilitatea de a părăsi automobilul sau să fugă, a urcat pe bancheta din spate, blocând astfel ieșirea. Ulterior, cu

automobilul sus-menționat, aceștia s-au deplasat de la fața locului în satul Colonița, mun. Chișinău, unde automobilul a stopat și din aceasta a coborât Stratulat Serghei, iar Guzun Serghei, având partea vătămată în automobil, și-a continuat deplasarea.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, Grecu Dumitru, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri judecătorești, prin care lui Stratulat Serghei, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în rest sentința să fie lăsată fără modificări.

- avocatul Roșca Inga în numele inculpatului Stratulat Serghei, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de refuzul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpatul Stratulat Serghei, pronunțarea unei noi sentințe prin care se să dispună recunoașterea vinovăției inculpatului Stratulat Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală cu stabilirea pedepsei inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu suspendarea condiționată a executării pedepsei numite conform art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 2 ani.

3.1 În susținerea apelului declarat acuzatorul de stat a invocat că:

- prima instanță la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de personalitatea numitului, atitudinea acestuia cu privire la fapta infracțională comisă, cât și de caracteristica inculpatului în societate;

- Stratulat Serghei anterior a fost atras la răspundere penală de 8 ori, iar la moment pe rolul instanței se mai află o cauză penală în care acesta este învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 155 alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal;

- la individualizarea pedepsei penale instanța urma a pune în valoare aceste date care caracterizează persoana inculpatului, întrucât este evident că acesta și-a educat un sistem degradat de valori sociale, fiind nejustificată stabilirea unei pedepse reieșind din limita minima prevăzută de sancțiunea art. 164 alin. (2), atât timp cât inculpatul a demonstrat faptul neconștientizării gradului de pericol social al faptelor săvârșite, efectul preventive al pedepselor anterioare aplicate, fiind în totalitate ignorant;

- pedeapsa aplicată de către instanța de judecată în privința inculpatului Stratulat Serghei nu corespunde gravității faptei săvârșite, dar și personalității lui. Pedepsa prea ușoară, care a fost aplicată inculpatului, va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului și comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție;

- la stabilirea pedepsei urmează de avut în vedere faptul că în acțiunile inculpatului Stratulat Serghei a fost stabilită circumstanța agravantă „comiterea infracțiunii de către o persoană anterior condamnată pentru infracțiune similară sau alte fapte care au relevanță în cauză” și eronat a fost reținută circumstanță atenuantă „recunoașterea vinovăției”, or, cea din urmă nu poate fi considerate ca circumstanță atenuantă întrucât, cauza a fost examinată potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu 1/3 a limitelor pedepsei, prin reținerea acesteia s-ar admite acordarea dublei valențe juridice aceleiași situații de drept;

- reeducarea inculpatului este posibilă, decât prin aplicarea unei pedepse cu închisoare reieșind din limită maximă prevăzută de sancțiunea art. 164 alin. 2 Cod penal.

3.2 În motivarea poziției sale avocatul Roșca Inga în numele inculpatului Stratulat Serghei a invocat că:

- în calitate de circumstanțe care atenuază răspunderea inculpatului Stratulat Serghei, prima instanță a reținut recunoașterea vinovăției de către inculpat, iar drept circumstanțe ce agravează vina inculpatului Stratulat Serghei a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză;

- cu toate că inculpatul a fost judecat anterior, acesta nu a fost judecat pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză;

- în cazul stabilirii acestor circumstanțe agravante prima instanță urma să indice expres actul judecătoresc prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea unei infracțiuni similare sau alte infracțiuni care au relevanță pentru cauză;

- instanța de apel trebuia să acorde apreciere circumstanțe reținute și prezentate de apărare în vederea aplicării față de Stratulat Serghei a prevederilor art. 90 Cod penal;

- inculpatul Stratulat Serghei a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, acesta a declarat că regret de fapta comisă și s-a căit sincer în fața instanței de judecată de fapta săvârșită. Apreciind

circumstanțele cauzei în sensul determinării posibilității aplicării față de inculpate a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată urma să țină cont de gravitatea faptei săvârșite cât și de rolul pe care l-a avut inculpatul în săvârșirea faptei imputate;

- examinând declarațiile părții vătămate Veretiuc Tatiana, în raport cu declarațiile inculpatului Stratulat Serghei, ultimul nu a avut un rol active în săvârșirea infracțiunii de „răpire a persoanei”, or ultimul a menționat că a fost rugat de către Guzun Serghei să-l ajute să o răpească pe Veretiuc Tatiana care este soția lui Guzun Serghei, sau fosta soție cu care ultimul urma să discute. Rolul inculpatului Stratulat Serghei se rezuma la faptul de a nu permite Tatiane Veretiuc să fugă, astfel, Stratulat Serghei nu a aplicat forța față de Veretiuc Tatiana nu a amenințat-o. Inculpatul doar s-a așezat pe bancheta din spate a automobilului de model „Mercedes E200” cu n/î XXXXX pe ușa dreaptă, lângă partea vătămată Veretiuc Tatiana spunându-i să nu încerce să deschidă ușa automobilului din motiv că viteza este mare. În proximitatea localității Colonița, Stratulat Serghei a coborât din automobilul condus de Guzun Serghei, iar careva pretenții față de Stratulat Serghei partea vătămată nu a prezentat;

- la examinarea cererii privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată urma să țină cont și de persoana inculpatului și mai cu seamă de starea acestuia de sănătate, or, încă în perioada deținerii în calitate de prevenit în cadrul Penitenciarului nr. 13, Stratulat Serghei suferea de „osteomielită în regiunea călcâiului stâng” și avea nevoie de intervenție chirurgicală urgentă, fapt confirmat prin fișa medicală anexată la materialele cauzei. Pe parcursul prevenției sale în stare de arest s-a deținut și în cadrul penitenciarului nr. 16 pentru tratament, însă până în prezent intervenția chirurgicală necesară inculpatului nu a fost realizată și nici nu poate fi realizată în cadrul Penitenciarului 16 din motivul lipsei condițiilor, specialiștilor, utilajului de rigoare. La caz, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și dispunerea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei față de inculpat, ar asigura integritatea fizică a acestuia, or în condițiile art. 162 Cod penal, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului și a avocatului Roșca Inga în numele inculpatului și menținută fără

modificări sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 octombrie 2020.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel a menționat că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect și a încadrat just acțiunile inculpatului Stratulat Serghei în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, după indicii calificativi – răpirea unei persoane, săvârșită de două persoane.

Referitor la apelurile declarate de către acuzatorul de stat și avocatul Roșca Inga în numele inculpatului Stratulat Serghei, instanța de apel a constatat că, concluziile primei instanțe expuse în sentință cu privire la stabilirea pedepsei închisorii în locurile de detenție a inculpatului în mărimea stabilită, corespund circumstanțelor cauzei și persoanei inculpatului.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei prima instanță justificat a luat în considerație personalitatea inculpatului, astfel constatând că inculpatul Stratulat Serghei anterior a fost judecat, și-a recunoscut vinovăția, se căiește sincer de cele comise, concluzionând de a-i stabili acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare, iar solicitarea avocatului privind aplicarea art. 90 Cod penal, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel a reiterat că inculpatul anterior fiind condamnat nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a comis o infracțiune cu intenție ce face parte din categoria infracțiunilor grave, ceea ce concluzionează că inculpatul nu a stat pe calea corijării, astfel că ținând cont de cele descrise, de personalitatea inculpatului și poziția ultimului vis-a-vis de pedeapsă, de opinia acuzatorului de stat și poziția părții apărării, justificat i-a stabilit inculpatului Stratulat Serghei pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsa stabilită fiind apreciată în limitele de maxim și minim stabilite de art. 164 alin. (2) din Codul penal, reduse în modul stabilit cu o treime. Iar aplicarea unei sancțiuni mai blânde cu suspendarea executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal, nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Roșca Inga în numele inculpatului, prin care invocând incidența *pct. 10* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei în partea individualizării pedepsei aplicate lui Stratulat Serghei, pronunțarea unei deciziei prin care să se dispună aplicarea pedepsei inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de patru ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei numite

conform art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 2 ani.

5.1 În susținerea recursului avocatul Roșca Inga în numele inculpatului pe lângă faptul că a expus exact aceleași motive pe care le-a indicat în cererea de apel, suplimentar a mai indicat că:

- atât prima instanță cât și instanța de apel au interpretat și aplicat greșit speței norma ce stabilește circumstanțele agravante, în temeiul căreia are loc individualizarea pedepsei penale;

- atât prima instanță cât și instanța de apel just au reținut că inculpatul a fost judecat anterior, dar au omis să constate circumstanța că inculpatul nu a fost condamnat pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză;

- în cazul stabilirii circumstanțelor agravante instanțele urmau să indice expres actul judecătoresc prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea unei infracțiuni similare sau alte infracțiuni care au relevanță pentru cauză;

- solicitarea în vederea individualizării pedepsei penale cu aplicarea în privința ultimului a prevederilor art. 90 Cod penal a fost respinsă neîntemeiat de către ambele instanțe, fără a fi indicate concret motivele respingerii solicitării formulate.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca fiind vădit neîntemeiat, considerând că pedeapsa stabilită de instanța de apel corespunde criteriilor prevăzute de art. 76-77 Cod de procedură penală precum și efectelor prescrise de art. 78 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitate în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat.

În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul avocatului este fondat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale (pct. 5. din decizie).

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (pct. 5. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se sancționează în exclusivitate cu pedeapsa închisorii de la 6 la 10 ani, de prevederile art. 61, 75, Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu 1 /3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestora, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (pct. 4. din decizie).

Ori, soluția instanței de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit cărei, instanțele urmează să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave (pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.1 din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanțele de fond la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsă, au aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

La fel, Colegiul Penal relevă că, conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont

de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul Penal consideră întemeiate și considerentele instanțelor de fond precum că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Roșca Inga în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, în cauza penală în privința lui *Stratulat Serghei X*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 iulie 2021.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana